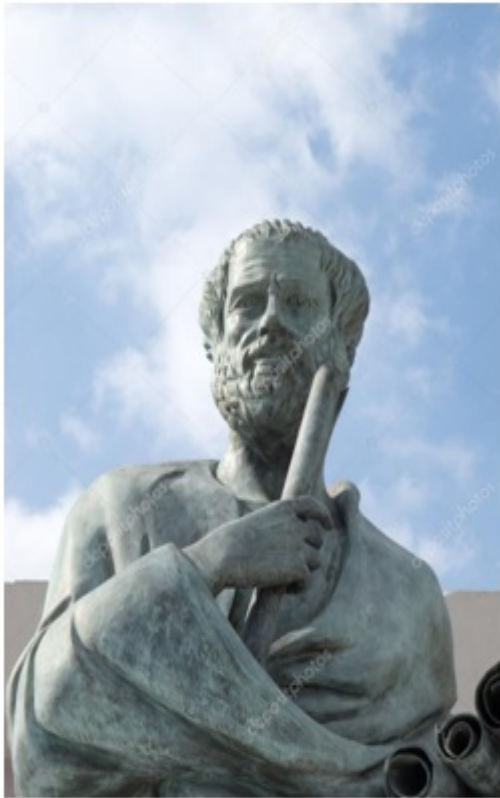


## Αριστοτέλης - Σύντομο Βιογραφικό



Πηγή: Διαδίκτυο

Ο Αριστοτέλης (384-322π.Χ.) γεννήθηκε στα Στάγειρα της Χαλκιδικής, στη Μακεδονία. Ο πατέρας του λεγόταν Νικόμαχος και ήταν γιατρός στην αυλή του βασιλιά της Μακεδονίας Αμύντα του Γ'.

Σε ηλικία 17 ετών ήρθε στην Αθήνα για να σπουδάσει στην Ακαδημία του Πλάτωνα. Στην Ακαδημία συνδέεται με τον Πλάτωνα και με άλλους στοχαστές, όπως ο Εύδοξος και ο Ξενοκράτης. Η Ακαδημία ήταν το σημείο συνάντησης σημαντικών λογίων της εποχής. Εκεί καθένας διατηρούσε τη δική του προσωπικότητα, το δικό του επιστημονικό «πιστεύω», αλλά ταυτόχρονα μαζί προωθούσαν την επιστημονική έρευνα παίρνοντας ο ένας από τον άλλο χρήσιμες ιδέες. Ο Πλάτων θαύμασε την οξύνοιά του Αριστοτέλη και τον αποκαλούσε «Ο Νους της Σχολής». Ο Αριστοτέλης πίστευε ακράδαντα πως γνώρισμα του αληθινού φιλοσόφου είναι να έχει το κουράγιο να θυσιάζει ακόμη και τις πιο προσωπικές του απόψεις, ονόματι της αλήθειας.

Μετά τον θάνατο του Πλάτωνα, ο Αριστοτέλης το 343/2 π.Χ. φεύγει από την Αθήνα και εγκαθίσταται στη Μακεδονία. Ύστερα από πρόσκληση του βασιλιά Φίλιππου, ανέλαβε την αγωγή του νεαρού (δεκατριών ετών) Αλέξανδρου, του διαδόχου του θρόνου. Για την αγωγή του Αλέξανδρου ο Αριστοτέλης χρησιμοποίησε κατά κύριο λόγο τα ομηρικά έπη, άσκησε σημαντική επιρροή και του εμφύσησε την πίστη στα Πανελλήνια ιδανικά. Η τύχη έσμιξε δύο μεγάλους. Ο Αλέξανδρος, ο άνθρωπος της πράξης-δράσης, έγινε κοσμοκράτορας, αλλά ποτέ δεν ξέχασε τον δάσκαλό του, αφού υποστήριζε ότι σε αυτόν οφείλει το ευ ζην. Ο Αριστοτέλης, ο άνθρωπος της θεωρίας, αναγνωρίζεται, εκτός των άλλων, ως «πατέρας» της πολιτικής, που είναι συνάμα τέχνη και επιστήμη.

Στη Μακεδονία ο Αριστοτέλης έμεινε ως το 335. Το κλίμα που επικρατούσε τώρα στην Αθήνα ευνοούσε την επάνοδό του. Συνοδευμένος από τον πιστό μαθητή του Θεόφραστο επέστρεψε στην Αθήνα. Ο Αλέξανδρος του έδωσε πολλά χρήματα και ίδρυσε τη δική του σχολή, το «Λύκειον» (βρίσκεται στην οδό Βασιλίσσης Σοφίας, πίσω από το Βυζαντινό Μουσείο) και συνέχισε τις έρευνες και τη διδασκαλία του. Έχτισε βιβλιοθήκη και μεγαλόπρεπα οικήματα και στοές, οι οποίες ονομάζονταν «περίπατοι» και μάλλον γι' αυτό η σχολή του ονομάστηκε «Περιπατητική Σχολή» και οι μαθητές του περιπατητικοί φιλόσοφοι. Στο Λύκειον δίδασκαν συνήθως ρήτορες και σοφιστές.

Κατά τη διάρκεια του βίου του έκανε πολλά ταξίδια. Συγκέντρωσε και μελέτησε τα πολιτεύματα 158 πόλεων-κρατών και έγραψε το έργο του «Πολιτικά». Είναι ο πρώτος που διέκρινε τα πολιτεύματα σε: βασιλεία, αριστοκρατία και δημοκρατία, καθώς και τις παρεκβάσεις του, αντίστοιχα σε: τυραννία, ολιγαρχία και οχλοκρατία. Επίσης, είναι ο πρώτος που διέκρινε τις λειτουργίες της πολιτείας σε τρεις κατηγορίες: νομοθετική, εκτελεστική και δικαστική.

Ο Αριστοτέλης καλλιέργησε πολλούς επιμέρους φιλοσοφικούς και επιστημονικούς κλάδους (κάποιων μάλιστα από αυτούς υπήρξε και ο ιδρυτής και πρώτος διαμορφωτής τους). Μερικοί από αυτούς είναι: η λογική, η ηθική και πολιτική φιλοσοφία, η ρητορική, η ψυχολογία, η φυσική, η κοσμολογία, η ζωολογία, η βιολογία, η φυσιολογία, κτλ.

Το 323 π.Χ. με την είδηση του θανάτου του Μ. Αλεξάνδρου οι οπαδοί του αντιμακεδονικού κόμματος βρήκαν την ευκαιρία να εκδικηθούν τους Μακεδόνες στο πρόσωπο του Αριστοτέλη και τον κατηγορήσαν για ασέβεια («γραφή ασεβείας»). Ο Αριστοτέλης κατάλαβε τα πραγματικά κίνητρα και τις αληθινές προθέσεις των μηνυτών του, γι' αυτό έφυγε για τη Χαλκίδα, προτού γίνει η δίκη του. Εκεί έμεινε στο σπίτι που είχε από τη μητέρα του, μαζί με τη δεύτερη σύζυγό του την Ερπυλλίδα και με τα δύο του παιδιά, το Νικόμαχο και την Πυθιάδα.

Ο Αριστοτέλης απεβίωσε το 322 π.Χ. στη Χαλκίδα. Πριν ξεψυχήσει, ερωτώμενος, αποκρίθηκε: «πείτε στους φίλους μου πως δεν έπραξα τίποτε ανάξιο της φιλοσοφίας». Το σώμα του μεταφέρθηκε στα Στάγειρα, όπου θάφτηκε με εξαιρετικές τιμές. Οι συμπολίτες του τον ανακήρυξαν «Οικιστή» της πόλης και έχτισαν βωμό πάνω στον τάφο του. Στη μνήμη του καθιέρωσαν γιορτή, τα «Αριστοτέλεια», και ονόμασαν έναν από τους μήνες «Αριστοτέλειο». Η πλατεία όπου θάφτηκε ορίστηκε ως τόπος των συνεδρίων της βουλής.

Αξιόπιστες πηγές αναφέρουν ότι ο Αριστοτέλης υπήρξε η ενσάρκωση του ορθού μέτρου σε όλες τις εκδηλώσεις της ζωής του. Η έμφυτη ευγένεια της ψυχής του βρίσκεται διάχυτη στη διαθήκη του. Στη διαθήκη του φροντίζει για τη μνήμη των γονέων και του αδερφού του και δεν λησμονεί ούτε την οικογένεια του πατρικού φίλου Πρόξενου, ο οποίος τον ανέθρεψε. Φροντίζει για τη δεύτερη γυναίκα του την Ερπυλλίδα και τον γιο που απέκτησε μαζί της, τον Νικόμαχο. Φροντίζει για την κόρη του Πυθιάδα, από τον πρώτο του γάμο. Επίσης, ορίζει στη διαθήκη του να μην πουληθεί κανείς από τους δούλους που τον υπηρέτησαν, αλλά να ελευθερωθούν μόλις ενηλικιωθούν.

Φεύγοντας από την Αθήνα, άφησε ως διευθυντή της σχολής τον μαθητή του Θεόφραστο, που τον έκρινε ως τον πλέον κατάλληλο. Έτσι η «Περιπατητική Σχολή», το Λύκειον του Αριστοτέλη εξακολούθησε να ακτινοβολεί και μετά το θάνατο του μεγάλου φιλοσόφου και δασκάλου. Οι Αλεξανδρινοί υπολόγιζαν ότι ο Αριστοτέλης έγραψε 400 περίπου έργα. Μεγάλο μέρος από το έργο του αυτό χάθηκε.

Τον Μάιο του 2016, ο αρχαιολόγος Κωνσταντίνος Σισμανίδης ανακοίνωσε ότι οικοδόμημα το οποίο βρέθηκε στα Στάγειρα της Χαλκιδικής, κοντά στη σημερινή Ολυμπιάδα, ανήκει στον τάφο του Αριστοτέλη (Βασική πηγή: Σχολικό βιβλίο, Φιλοσοφικός Λόγος, Γ' τάξη Λυκείου).